

fordi det er umuligt, fordi det slet ikke lader sig gøre at lovgive om disse Detailler, fordi det er saa varierende og variable Spørgsmaal, at det kun kan ordnes gennem Bestemmelser, der udøves af en eller anden administrativ Myndighed, hvad enten det er Ministeren eller et Raad eller en Kommission, saaledes som det er i forskellige Lande. Det kan ikke være Genstand for selve Lovgivningen; hvis man vil hindre sligt, vil man altid være nødt til at give en Myndighed af generel Art. Og saa spørger jeg, naar man er klar herover: Hvorfor vil man da først tage Myndigheden bort, for derefter at erklære sig villig til atter at give den tilbage? Og hvorfor vil man gøre det, naar der i det Lovforslag, som her foreligger, er tilbudt en Ordning, hvorefter Myndigheden udøves paa en saadan Maade, at Rigsdagen umiddelbart efter dens Udøvelse faar Lejlighed til at udtale sig om den og sørge for, at de trufne Foranstaltninger bortfalder, hvis man ikke kan billige deres Indhold, naar med andre Ord Udøvelse af denne Myndighed paa en saadan Maade stilles under Rigsdagens Kontrol, at den absolut ikke kan udøves paa anden Maade end i fuld Forvisning om, at man er i Samstemning med Rigsdagen?

Den ærede Ordfører gjorde saa nogle Bemærkninger om min Begrundelse af det uheldige i at lægge dette Spørgsmaal hen til Sommer. Jeg ser deraf, at det ærede Medlem har indlevet sig saadan i Forestillingen om helaarlige Rigsdage, at han nu i og for sig finder ogsaa noget for Rigsdagens Medlemmer ønskeligt i at henvise langvarige Forhandlinger af denne Art just til Juli og August Maanedene. Efter at Krigsfaren ikke længere er til Stede, skulde man i øvrigt antage, at det maatte være Rigsdagens Ønske at vende tilbage til en Arbejdsperiode af mere normal Art, og at den derfor ikke just maatte ønske at henlægge ved en Lovbestemmelse vigtige Lovgivningsarbejder til midt om Sommeren. Nu er det givet, at Rigsdagen, hvis Valgene, efter at Valgloven og Grundloven er ændrede, kan finde Sted i Løbet af Forsommeren, saaledes som vi alle maa ønske det, dog maa træde sammen til en ekstraordinær Sommersamling, hvor ogsaa visse Foranstaltninger i Anledning af Slesvig formodentlig vil blive besluttet, men man skulde antage, at Rigsdagen, naar den vil disponere under Hensyn til sine Medlemmers naturlige Benyttelse af deres Arbejdskraft, og af Hensyn til Administrationen og til de Opgaver, den vil faa i denne Sommer, ikke just vilde tænke sig, at det skulde være en meget langvarig Sommersamling, der skulde gøres nødvendig. Men det maa

den blive, naar ikke blot disse Spørgsmaal her lægges til de andre, men ogsaa det vigtige Spørgsmaal om Tilvejebringelse af en midlertidig Lov om Tilsyn med Trusterne og trustlignende Virksomheder henvises til det samme Tidsrum, og det skal det efter den ærede Ordførers Forslag. I denne Sommersamling skal man altsaa til Erstatning for Loven af 7. August ogsaa tilvejebringe en Trustlov, et Arbejde, som jeg antager vil lægge stærkt Beslag paa Rigsdagens Opmærksomhed. Kort derefter forhaabentlig skal der finde et Valg Sted, hvori alle Danske vil kunne deltage. Saa maa jeg sige, at det er ganske forbavsende, at man ikke fra den anden Side kan indse, at det er rigtigere at disponere med Hensyn til disse Forhold saaledes, at Spørgsmaalet om Bortfald af Loven, og hvad dertil hører, lægges paa den anden Side af denne Sommer fremfor midt i den. Jeg vil derfor tro, at en saglig Overvejelse under Rigsdagens fortsatte Behandling af dette Spørgsmaal, hvis der i dette høje Ting er et Ønske om at undgaa en Konflikt, vil føre til det Resultat, at jeg har tilbudt en saglig Ordning af dette Forhold, som er saa forsvarlig, at det ikke er forsvarligt at afvise den.

Ordføreren (Jørgen Pedersen): Det ærede Medlem fra Aarhus (Harald Jensen) stoler mere paa Ministeren end paa Landstingets Flertal. Jeg har ikke talt om Landstingets Flertal, men om Rigsdagen, og til Rigsdagen hører nu en Gang de to Ting, saa man maa tage Hensyn til dem begge. Og naar man vil skyde ind, at det er Landstingets Flertal, der raader for dit og for dat og raader for det hele, saa kan man gøre det gældende overfor al mulig Lovgivning, at det er Landstingets Flertal, som er i Stand til at forhindre det hele. Det har Landstingets Flertal ikke hidtil været tilbøjeligt til, og jeg antager heller ikke, det vil være det i Fremtiden. Det nye Landsting vælges jo ved almindelig Valgret ligesom Folketinget, og det kan ikke antages, at der i dette Landsting vil være et Flertal, som vil staa i Modsætning til det, som Befolkningen i det hele taget ønsker.

Nu forstod jeg den højtærede Udenrigsminister saaledes, at det, han var bange for, var, at der her i Landet skete Indkøb af Varer, som ikke udførtes, men som oplagredes her, hvorved der fremkaldtes Knaphed, og at vi derfor maatte have Foranstaltninger, som kunde virke regulerende paa Priserne. Ja, hvis det er nødvendigt at have en saadan Bestemmelse, saa vil